

SOVÍ ROZHLEDY

Lakomý hospodský - strana 3

Pečený čaj - strana 7

Luštění a vtipy

Oskar - strana 11

Curling - strana 15

Záložka do knihy - strana 16

Zimní čas ve škole v Batelově

Vážení čtenáři,

vítáme Vás u nového čísla Sovích
rozhledů!

Opět jsme si pro vás připravili zajímavé
čtení. Dozvíte se novinky z jednotlivých
tříd, informace o sportovních výsledcích
našich reprezentantů, přečtete si
zajímavé příběhy a pohádky, které
napsali naši žáci, a také si procvičíte
angličtinu. Připomeneme vám uplynulé

školní akce, pobavíte se u
spousty vtipů a můžete si
lámat hlavu při luštění
křížovek, řešení hádanek a
doplňovaček. Nebude chybět ani tip na
zimní vaření a inspirace na výzdobu
interiéru.

Snad se Vám časopis bude líbit. ☺

Přejeme pěkné čtení!

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Na prosincových a lednových
schůzkách jsme na parlamentu
hovořili především o vánoční
diskotéce a svačinovém dni. Vánoční
diskotéku měli na starosti žáci
deváté třídy. Zpětně musíme říci, že
si program připravili velmi pečlivě a
všichni jsme si diskotéku moc užili.
Svačinový den, který ve škole
proběhl na konci ledna, přichystala
sedmá třída. Žáci měli možnost
zakoupit si během prvních třech
přestávek svačiny, které sedmička

vyrobila. Na výběr byla tato jídla -
párek v rohlíku, toust se sýrem a
šunkou, palačinka s čokoládou nebo
marmeládou, bohatě zdobený
chlebíček, ovocný špíz, čokoládový
muffin a popcorn. Výtěžek z této
akce byl věnován na organizaci Život
dětem a nadační Fond Sidus. Dále
jsme probírali akce, které nás čekají
v jarních měsících. Chystáme Den
učitelů, jarní barevné dny nebo třeba
den neobvyklých her. Připomněli jsme
si také rozpis hlášení.

ŠKOLNÍ PARLAMENT

PRVNÍ TŘÍDA INFORMUJE

Prvňáčci udělali v podzimních měsících velké pokroky. S paní učitelkou Bambulovou se zlepšovali ve čtení a dočetli celou Živou abecedu. Vánoční besídku s diskotékou si všichni užili, od Ježíka dostali pod stromeček Slabikáře a spoustu malých dárečků. Po Vánocích začali psát perem a v matematice trénují počítání do osmi.

PÁTÁ TŘÍDA INFORMUJE

Dne 10. 12. proběhl v naší škole den otevřených dveří. U této příležitosti zahrála 5. třída pro návštěvníky divadlo s názvem První Vánoce. Odehráli jsme dvě představení, jedno ve čtyři hodiny a druhé v pět. Představení jsme nacvičovali s naší paní učitelkou třídní a také v hodinách českého jazyka. Ve výtvarné výchově jsme připravovali

kulisy. Všechn čas, který jsme představení věnovali, jsme si užili, moc nás to bavilo.

Hráli

Vypravěč - Natka Havlíková
Bůh - Roman Procházka, Kuba Cába
První anděl - Verča Doležalová
Druhý anděl - Anežka Hronová
Třetí anděl - Eliška Lysá
Čtvrtý anděl - Jirka Kratochvíl
Pátý anděl - Erik Kočvara
Šestý anděl - Honza Chalupský
Hvězda - Tom Jelínek
Kráľ Kašpar - Deniska Janáková
Kráľ Melichar - Klárka Havlová
Kráľ Baltazar - Tadeáš Klaus
Marie - Míša Skořepová
Josef - Matěj Svatek
Kravička - Jindra Tausch
Oslík - Markétka Marková

Rádi bychom poděkovali paní učitelce
Michaele Nevěčné za spolupráci a
trpělivost.

Z TVORBY ŽÁKŮ 6. TŘÍDY

Lakomý hospodský

Za devatero horami a devatero řekami bylo jedno království a o několik mil bylo druhé. V jednom království žila Sněhurka a v druhém žila Růženka.

Vedle hradu byla jedna vesnice, ve které byla hospoda. V té hospodě byl jeden lakomý hospodský, který okrádal jednoho zákazníka za druhým. Jednoho dne se zjevil čert a říká mu: „Přišel tvůj čas.“ Hospodský povídá: „Až opadá listí z mé jabloně na zahradě, tak si mě můžeš odnést. Čert souhlasil, ale hospodský musel podepsat smlouvu.

Jak čert zmizel, lakomý hospodský běžel na hrad a řekl královně Růžence, ať říká, že ji nikdy neošidil a že ho chce odnést čert. Královna se ho ptala, co potřebuje. Hospodský povídá, že potřebuje strážce, až přijde podzim. Královna řekla, že mu přání splní a až přijde podzim, tak pošle strážce. Hospodský šel domů.

Jak přišel podzim, královna poslala strážce, ale když strážce přicházely, už viděly jen jiskry z komína, jak čert odlétal někam do skal. Když čert doletěl, dali hospodského na váhu. Klesal a klesal, jak váha dopadla na zem, čerti ho vzali přímo do kotle. Zazvonil zvonec a pohádka byl konec.

Jenda, Vít'a, Matěj

VÍTE ŽE,

nejvyšší zaznamenaná rychlost koně byla 70,76 km/hod.

nejmenší kůň na světě je vysoký 43 cm a váží 26 kg.

koně mohou spát ve stoje.

jeden kůň má výkon cca 14,9 koňských sil.

ve Spojeném království mají koně pas.

koně mají osm krevních typů.

během první světové války zemřelo více než osm milionů koní.

koně nemohou zvracet.

doprava v centru Londýna se pohybuje rychlostí koňských vozů před sto lety.

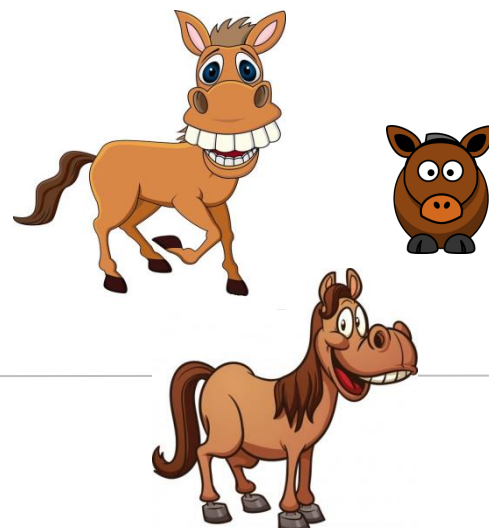
britská armáda má více koní než tanků.

v roce 1923 měl žokej smrtelný srdeční záchvat, ale jeho kůň dokončil závod a dokonce zvítězil. Stal se tak jediným žokejem, který vyhrál po smrti.

Kalifornie v roce 1998 zakázala prodej koňského masa pro lidskou spotřebu.

kopyta jsou teoreticky prstem, takže koně běhají po prstech.

jízda na koni pod vlivem alkoholu je v Coloradu považována za dopravní přestupek.

REGIONÁLNÍ TURNAJ V BASKETBALU STARŠÍCH ŽÁKYŇ

Ve středu 18. prosince se ve sportovní hale v Třešti uskutečnil Vánoční turnaj v basketbalu starších dívek. Naše hráčky Michala Drtinová, Anna Klausová, Marta Kodysová, Karolína Poláčková, Julie Stoklasová, Nela Tauschová, Tereza Janoušková a Lucie Severová hrály první zápas s domácím týmem. Bohužel se jim nepodařilo vyhrát, ale po rozboru zápasu a poradě hráčky nabraly síly a porazily tým ZŠ Hradecká. Poté holky hrály vyrovnaný zápas s gymnáziem Telč. Se závěrem turnaje se výkon batelovských žákyň zlepšoval, díky tomu s týmem ZŠ Masarykova zvítězily a nakonec si tak z Třeště odvezly pěkné 3. místo.

Víte, proč se zřítí zeď,
když se o ni opře
blondýna?

Protože moudřejší ustoupí...

Z TVORBY ŽÁKŮ 6. TŘÍDY

O zlém králi

Za devatero horami, za devatero řekami žil byl jeden král, a každý, kdo se mu vzepřel, byl mučen a zabit. Měl dva syny Františka a Josefa, měl je moc rád, ale když neudělali, co chtěl, nechal je zbičovat.

Lidé z vesnice ho neměli rádi. Každý měsíc zvyšoval daně za různé věci, za dýchání vzduchu, za trakaře, za to že pili vodu, a tak dále... Všichni lidé z vesnice ho chtěli okrást, nebo ho svrhnout z trůnu. A kuchaři z hradu ho také neměli rádi, každý den museli vařit nová jídla, a když královi nechutnalo, byl velmi rozzuřen. Bylo na něj vysláno mnoho dobrých armád, a když došlo k bitvě, ztratil mnoho svých mužů.

Jednoho dne se lidé z hradu a lidé z vesnice rozhodli, že krále svrhnout z trůnu. Nachystali si zbraně proti vojsku a vydali se na hrad. Porazili vojsko, které krále bránilo, a šli ke králi, zvedli ho z postele, kde odpočíval, a vyhodili ho z okna do hnoje. A v tu chvíli se objevili čerti a vzali ho do pekla. A na trůn usedl jeho první syn František, který téměř všechno změnil k lepšímu.

Jirka a Kája S.

SEDMÁ TŘÍDA INFORMUJE

Zhruba v polovině listopadu navštívila naše třída zoologickou zahradu v Jihlavě. U vstupu na nás čekala milá paní, která pro nás měla připravený program v centru PodpoVRCHem. V centru bylo připraveno pět stanovišť, na kterých jsme se po skupinkách střídali. U každého stanoviště jsme se dozvěděli zajímavé informace o ptácích. Druhou polovinu programu jsme trávili prohlídkou zoo. Paní lektorka nás prováděla po zoo a vyprávěla nám zajímavé informace o jednotlivých zvířatech. Zastavovali jsme se především u ptáků, kteří byli naším hlavním tématem. Ve zbylém čase, který jsme v zoologické zahradě strávili, jsme si mohli projít zbylé části zoo. Exkurze se nám moc líbila, těšíme se, na další setkání se zvířaty.

Rozhovor se žirafou

Kde žijete?

*Ted' žiju v zoologické zahradě v Jihlavě,
ale můžeš mě najít v Africe.*

Co dobrého jíte?

Nejraději mám listí, větve, výhonky, ale i různé květy a plody.

Jak vysoká jste?

Necelých pět metrů.

Kolik vážíte?

Já vážím 850 kg, ale některé moje kamarádky mají až 1900 kg.

„Pane doktore, můj syn si myslí,
že je vlaštovka.“

„Tak ho tedy co nejdříve přived'te.“

„Nemůžu, odletěl mi před zimou do
teplých krajín.“

Z TVORBY ŽÁKŮ 6. TŘÍDY

Příběh Shrek

Jednou šel Shrek do školy. Bylo mu 8 let, byl ve druhé třídě. Jedna paní učitelka Ivona Ratatuitzová (byla ze Španělska, takže měla divné příjmení) ho neměla ráda, ale kamarádi ho měli rádi, třeba Alfred Hazak a Fiona Qewova.

Druhý den měli všichni psát test z matematiky. Učitelka Ratatuitzová byla jejich vyučující a Shrek se bál, že když ho učitelka nemá ráda, udělá mu určitě zítra nejhorší test. Když Shrek šel s Fionou a dalším kamarádem Filipem - tedy Filip Bystrooký ok, šli tedy ze školy a Shrek říkal: „Zítra se z toho zhroutím, z toho testu!“ Ale Fiona Qewova, jeho spolužačka, mu řekla, že mu s tím pomůže a šli se domů učit.

Druhý den: Ciiiiiiiiiiiiink! Budík zvoní. „Shreku, dělej, vstávej, musíš do školy,“ řekla mu jeho mamka. „Jo, už jdu mami.“ A tak se tedy Shrek šel připravit, udělal si pití a na svačtinu bahnitý sandwich a už musel fakt jít.

Ve škole: Crrrrrrrrrrrrrrrrrr... Začala hodina a všichni měli první hodinu psát test a Shrek z toho měl největší stres. Učitelka řekla: „Kdo půjde rozdat testy?“ a Malfoj Gemer se hlásil: „Jááááá, paní učitelko!“ A tak to tedy Malfoj rozdál, ale Shrek tam neměl žádné těžké příklady, a tak byl v klidu. Po dopsání testu už byl Shrek v pohodě, věděl, že ho učitelka má ráda stejně jako ostatní, ale před pár měsíci měl pocit, že ho snad zastřelí.

Matyáš a Kája P.

Projektový den ve škole „Jak se dělá komiks“

Hodnocení osmé třídy

Před Vánocemi navštívil
naši školu spisovatel Jiří

Walker Procházka a
spisovatelka Klára

Smolíková. Vysvětlovali
nám, jak se čtou a píšou

komiksy. Pan Procházka nám ukázal
komiksové knihy, paní Smolíková
vysvětlovala, jak se komiks píše. Ve
dvojicích jsme měli za úkol popsat osobu
zobrazující se na obrázku na tabuli. Víc
nás zaujalo povídání pana Procházky.

Julie Ch. a Tereza

O projektovém dni jsme se dověděli, jak
se vytvářejí komiksy. Pan spisovatel
Procházka nám povídal, jak se komiks
píše, paní spisovatelka Smolíková jak se
komiksy malují. Vyzkoušeli jsme si
malování mimiky a vytvářeli jsme vlastní
komiks o vajíčku. Také jsme malovali
obličej podle popisu. Projektový den se
nám líbil.

Anička a Eliška

Se spisovatelem jsme si v prvních dvou
hodinách povídali o superhrdinech.

Dověděli jsme se,
že japonským
komiksům říkáme
manga. Ukazovali
jsme si také český
komiks se
superhrdinou, který se jmenoval Pérák a

bojoval proti nacistům. Další dvě hodiny
jsme pak zkoušeli namalovat komiks. Bylo
to zajímavé a líbilo se nám to.

Kája a Marta

Nejdříve jsme měli přednášku pana
spisovatele, který nám vyprávěl o
historii komiksů. Tato část přednášky
byla spíš pro kluky. Druhou část dne
jsme strávili s paní spisovatelkou, která
nám povídala, jak komiks vzniká, jak se
kreslí a čte. Ukázali jsme si, jak se
vyjadřují emoce pomocí obrázků. Paní
spisovatelka nám také představila
některé své knihy. Tato část
projektového dne nás bavila víc než ta
první.

Julča S. a Nela

Spisovatelé vyprávěli o tvorbě komiksů a
efektech ve
filmech. Pan
Procházka nám
ukázal několik
komiksových knih,
nejvíce se nám
líbila kniha Strážci galaxie. Zároveň
jsme se dověděli, jak se komiks čte.

Filip a Martin

Projektový den se nám líbil půl na půl.

Zajímavější bylo vyprávění pana
spisovatele. O komiksech jsme se
dověděli mnoho nového - jak psát a číst
komiks.

Vojta Lig. a Dan

pokračování na straně 13

PEČENÝ ČAJ

Doba přípravy - 90 minut

Ingredience - citron, lžička badyánu, 300 g cukru, 10 kusů hřebíčku, lžička mleté skořice, lžička mletého zázvoru a kilogram ovoce - doporučujeme jablka, třešně a ostružiny

Postup - Ovoce důkladně omyjeme a očistíme od veškerých vad. Jablka není třeba zbavovat slupek, naopak se slupkou dají čaji lepší chuť. Všechno ovoce pokrájíme na velmi drobné kousky. K nakrájenému ovoci přidáme cukr a koření. Na závěr přidáme šťávu z citronu. Všechny ingredience důkladně promícháme a dáme do vyššího pekáče. Směs pečeme v troubě předehřáté na 230 °C přibližně 50 minut. Ještě teplou směs nalijeme do sklenic. Sklenice s pečeným čajem otočíme dnem vzhůru a necháme je takto vychladnout alespoň 30 minut. Sklenice uskladníme v temnu a chladnu.

Až dostaneme na čaj chuť, dáme si do hrnečku tři lžíce směsi a zalijeme horkou vodou.

ZIMNÍ VYRÁBĚNÍ

Říká paní učitelka: „Venku nám tak krásně sněží, tak co kdybychom začali s koulováním?“

Děti nadšeně souhlasí.

„Dobrá, k tabuli půjde Nováková...“

„Pane vrchní, jakou máte dnes polévku?“ „Čsňkovou.“ „Prosím?“ „Čsňkovou.“ „To jako česnečku?“ „No. Ale bez éček.“

Je to bílé, pak černé, pak bílé, pak černé....

Co to je?

Tučňák, co válí sudy.

STŘÍPKY ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY

Začátkem prosince jsme se ve školní družině začali připravovat na Vánoce. Družinu jsme si vyzdobili několika adventními kalendáři, ze kterých jsme postupně odstříhávali perníčky a plnili různé úkoly, které byly odměněny malou sladkostí.

Vyráběli jsme stromečky a koníčky z chvojí, andílky, čerty a vánoční skřítky z šišek. Společně jsme si připravili nepečené vánoční cukroví (banánové jednohubky, kokosové kuličky). Čekání na Vánoce jsme ukončili vydařenou vánoční besídkou.

Děti si přinesly vánoční cukroví, popíjeli jsme limonádu a poslouchali kamarády, kteří hrají na nějaký hudební

nástroj a připravili si pro nás vánoční

vystoupení. Nakonec jsme se přesunuli k vánočnímu stromečku, společně jsme si zazpívali koledy a potom už jsme jen rozbalovali a radovali se z dárků, které nám Ježíšek nadělil.

Po vánočních prázdninách jsme si připomněli Světový den Braillova písma (4. ledna) a při této příležitosti jsme se pustili do společného čtení knihy Příběh Louise Braille.

Čekání na sních si ve školní družině krátíme výrobou zimních obrázků a sněhuláků z ponožek. Ušili jsme si i sněhuláka Olafa.

SUPERFARMÁŘ 2020

Pravidelně, vždy poslední lednový týden se v naší školní družině koná školní kolo turnaje ve stolní strategické hře Superfarmář. Letos to je již po šesté.

Během měsíce ledna se na tři krabice s touto oblíbenou stolní hrou opravdu nestačilo prášit. ☺ Kolem červené a žluté dvanáctistranné kostky a kartiček králíků, ovcí, prasat, krav a koní byl stále hlouček dětí, který se

učil pravidla a piloval strategii. Na blížící se turnaj se opravdu poctivě trénovalo v ranní i odpolední družině. Do turnaje se nakonec zapsalo 25 odvážných hráčů - farmářů (od prvňáčků po pátáčku), kteří byli rozlosováni do pěti skupin po pěti hráčích. Základní kola turnaje proběhla v pondělí 27. ledna a v úterý 28. ledna. Hráči ve svých skupinách odehráli dvě herní partie. Z každé skupiny postoupili dva hráči s nejvyšším počtem bodů do semifinále. Ve středu 29. ledna nad průběhem turnaje dohlížel i „Béd'a“ Superfarmář, který deset semifinalistů rozlosoval do dvou skupin. Ze skupiny postoupili do finále tři farmáři s nejvyšším počtem bodů.

Letošním družinovým Superfarmářem se stal Honza Cabaj. Na druhém místě se umístila Anička Pelikánová. Třetím nejlepším farmářem byl

Mikuláš Eder. Čtvrtá skončila Tereška Havlová. Všichni finalisté dostali od firmy Pygmalino s.r.o krásné diplomy a věcné ceny. Gratulujeme. Ostatní hráči - farmáři, kterým se letos nedařilo rozšířit svá stáda a ochránit je od vlků a lišek, dostali sušenku útěchy. ☺ Všem děkujeme za účast v turnaji.

Těšíme se na vás příští rok v lednu při sedmém ročníku turnaje.

OBRÁZKOVÉ SUDOKU

Policajt najde bankovku a povídá kolegovi: „Hele stovka!“

„Ta je falešná, roztrhej ji.“ Policajt ji roztrhá a ptá se: „Jak si to poznal?“

„No už si někdy viděl stovku se třemi nulami?“

Který den by byl zítra, kdyby včera bylo pět dní před dnem, který je po nedělním zítřku?

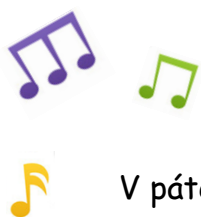

ČTETE RÁDI?

My
druháci
ano! A
úplně
nejraději na břiše, na
zádech, na zemi, na
lavici, pod lavicí nebo
jen tak na židli. A rádi
si čteme každý svou
knížku. Pak o nich
píšeme do

Čtenářského deníku.
Psaní nás sice moc
nebaví, ale kdo by si
všechny knihy
pamatoval. Začali jsme
společně číst
Honzíkovu cestu a teď
si čteme společně i
každý sám. A těšíme
se na besedu se
spisovatelkou paní

Pavlou Teplou
Janákovou, která je
tetou naší spolužačky
Sandry. Třeba někdy
někdo z nás také
napíše něco ke čtení.

DEVÁTÁ TŘÍDA INFORMUJE

V pátek 20. prosince jsme my, žáci 9. třídy, uspořádali diskotéku pro žáky naší školy. Začali jsme v 9 hodin s prvním stupněm. S těmi jsme si hráli až do desíti hodin. Byli pěkně unavení, ale to my také. Ochotně s námi spolupracovali při každém našem připraveném tanci nebo jiné aktivitě.

Po nich přišli do tělocvičny žáci druhého stupně. I oni si diskotéku a skotačení moc užili. V 11 hodin jsme diskotéku ukončili, byli jsme úplně vyřízení, protože co si budem, dvouhodinová nonstop jízda, to člověka docela zmáhá. Na diskotéku nám chodily pozitivní ohlasy, které nám udělaly opravdu velkou radost.

☺

OSKAR

„Oskar“ prohlásil neznámý hlas. Byla mi zima a jasné světlo mě oslepovalo. Později jsem zjistil, že to zvláštní slovo bylo mé jméno.

„Oskar“ jméno nejmenšího býčka ze stáda. Důvod, proč jsem byl menší, než ostatní býčci mého věku byl ten, že jsem se narodil o trochu dříve, než jsem měl. Bylo pro mě těžké se vůbec postavit na nohy, těžce se mi dýchalo a nebyl jsem ani silný.

Ostatní býčci ze stáda se mi za mé nedostatky posmívali. Nebylo to příjemné, to mi věřte.

Mezi obvyklé narážky patřila slova „pidižvík“ a nebo „mrňous“. Starší býčci do mě dokonce někdy trkali růžky. S každou nadávkou či útokem jsem se cítil slabší a slabší, ale nebylo to jen tím. Jednoho dne jsem se vzbudil. Nemohl jsem se zvednout a dýchalo se mi ještě hůř, než předtím. Maminka volala celou dobu o pomoc, ale já jsem byl tak slabý, že jsem ani zabučet nemohl.

Kolem mě se shromáždilo celé stádo. Mezi nimi jsem rozpoznával všechny ty, co se mi posmívali i ty, kteří mi ubližovali. Ted' se ale nesmáli.

V obličeji měli všichni vystrašené výrazy a nevěděli co dělat. Jeden z nich se rozbučel, zřejmě chtěl pomoci. Moje maminka na něj vrhla vděčný pohled a pokračovala v tom samém.

Náhle se k nim přidávalo víc a víc krav a potom už bučelo celé stádo.

Netrvalo to ani pár minut a na pomoc přijeli farmáři.

Dav ustoupil a farmáři si mě začali prohlížet. Potom jeden něco řekl tomu druhému a ten rychle odjel pryč.

Všechno se mi postupně rozmazávalo. Celou dobu mě farmářova žena uklidňovala hlazením, ale i tak jsem se bál.

Najednou přiběhl farmář, co odjel, ale to už jsem zavíral oči.

Poslední, co jsem slyšel, byla rozmluva dvou farmářů a panikaření ostatních ze stáda.

Už jsem si myslel, že se nevzbudím, ale potom se stal zázrak. Probudil jsem se u své maminky!

Maminka začala plakat a olizovala mi hlavičku. Nechápu, proč plakala, ale asi byla šťastná. Potom mi vysvětlila, jak mi farmáři s pomocí léků pomohli a pořád opakovala, že jsem měl štěstí.

Od té události se toho hodně změnilo. Ty léky, co mi dali, mi pomohly růst a zanedlouho už jsem byl silný jako ostatní.

Ostatní býčci se mi dokonce přestali posmívat a spřátelili jsme se.

Zažil jsem vlastně štěstí v neštěstí. Jsem vděčný své mamince, která se o mě vždy starala a podporovala mě.

Kát'a

Víte, jak se japonsky
řekne neupravená cesta?

Samajamakolafuč

„Pane učiteli, smím mluvit, když se mě nikdo na nic neptá?“

„Ne, to není slušné.“

„Tak se mě zeptejte, jestli vám náhodou před školou někdo nekrade auto.“

ALPHABET QUIZ -WHAT IS IT?

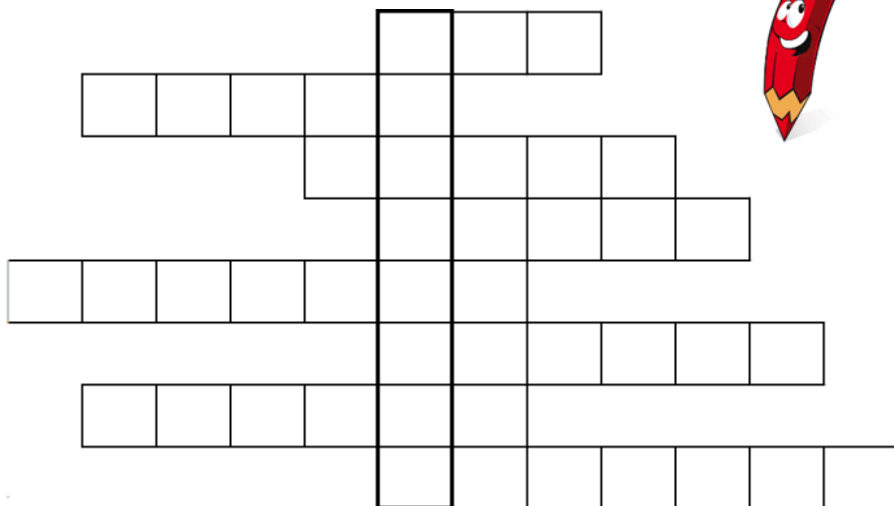
- A** Someone who comes from another planet.
B A small vehicle for travelling on water.
C It is a shape of the sun or a ring.
D It consists of 24 hours.
E A large animal that has a very big nose.
F The last day of the working week.
G An animal with a long neck.
H A place where you and your family live.
I You can go to a frozen lake and skate on it.
J The first month of the year.
K We usually eat in the
L Green parts of a tree.
M A small stick of wood. You use it for starting a fire.
N A person who lives near you.
O A room where people work.

- P** A tropical bird with coloured feathers. It can often imitate words and other sounds.
Q The wife of a king is
R A small animal with long ears.
S Spring, summer, autumn, winter are ...
T It is hot and brown. They drink it with milk in England.
U You can hide under it when it is raining.
V It is a dead person who drinks the blood of living people.
W A big mammal living in the sea.
X A short form for Christmas.
Y It consists of twelve months.
Z A black and white animal living in Africa.

Results:

A- Alien,B- Boat,C- Circle,D- Day,E- Elephant,F- Friday,G- Giraffe,H- Home,I- Ice,J- January,K- Kitchen,L- Leaves, M- Match,N- Neighbour,O- Office,P- Parrot,Q- Queen,R- Rabbit,S- Seasons,T- Tea,U- Umbrella,V- Vampire, W- Whale,X- Xmas,Y- Year,Z- Zebra

KŘÍŽOVKA

1. Aby silnice neklouzala, sypeme na ni ...
2. První měsíc v roce je?
3. Úzké lyže do stopy.
4. K lyžím patří ...
5. Když mrzne, ze střechy visí ...
6. Sesuv sněhu.
7. Zimní nápoj pro dospělé.
8. Dáváme do toho lesní zvěři jídlo ...

Bílý mužíček, co má oranžový nosíček a na kabátku knoflíček. ☺ Kdo je to?

Projektový den ve škole „Jak se dělá komiks“

-pokračování ze strany 6

Bylo to celkem zajímavé povídání o komiksech nejen českých, ale i z jiných zemí. Např. že se někde čte zprava doleva. Pan Procházka povídal celkem zábavným způsobem.

Vojta Lin.

Líbilo se nám, jak spisovatelé popisovali komiksy a efekty do nich. Zajímavá byla historie komiksů, čtení komiksů manga i doplňující obrázky.

David a Kája

Ten spisovatel byl frajer! Víme, jak se čtou rámečky v komiksu. Japonské komiksy čtete odzadu. Anime bylo inspirováno mangou. Za 2. světové války si vymysleli hrdinu, který se jmenoval Pérák. Hodnotíme na 52%.

Lukáš a Adam

HODNOCENÍ SEDMÉ TŘÍDY

17. 12. jsme měli ve škole návštěvu, navštívili nás spisovatelé - Klára Smolíková a Jiří Walker Procházka. Strávili jsme s nimi téměř celé dopoledne. Někteří z nás se nejdříve účastnili workshopu s Klárou Smolíkovou, kde jsme plnili různé úkoly. Naučili jsme se, jak se tvoří komiks, malovali jsme a také hráli pantomimu. Za úspěšné plnění úkolů jsme od paní spisovatelky dostávali moc hezké záložky. Druhou část dopoledne trávila naše skupina s panem

Procházkou. S ním jsme se dozvěděli něco z historie komiksů, povídali jsme si o akčních hrdinech a také o tvorbě kreslených filmů. Projektový den se nám líbil, ocenili jsme hlavně to, že jsme získali praktické dovednosti a mohli jsme se aktivně zapojovat do debaty.

ROZHOVOR S KLÁROU SMOLÍKOVOU

Jak jste se dostala k psaní knížek?

Když jsem byla na vysoké škole, tak jsem měla malého synka, takže jsem nemohla někde courat a tak jsem pro něj psala.

Kterou svoji knihu považujete za nejzdařilejší?

Vždycky tu poslední. ☺

Máte nějaké životní motto?

Nic není nemožné!

Co způsobí Váš den úspěšným?

Když se na mě někdo pěkně usměje.

Když si chcete udělat radost, jaké tři věci uděláte jako první?

Udělám si kafe, dám si nohy nahoru a usnu dřív, než začnu na něco myslet.

Co bylo největším dobrodružstvím Vašeho života?

Když jsem se vydala do Kanady a neměla jsem zařízeného vůbec nic... nevěděla jsem, kde budu spát, pracovat, prostě nic.

Líbilo se Vám u nás?

Ano, moc se mi tu líbilo. Vaše škola je moc pěkná.

NOVINOVÝ ČLÁNEK

Ještě předtím, než má duše byla donucena být uvězněna v tomto domě, znal jsem každý kout jehličnatého lesa na jižní straně za městem. Pocit zoufalství a prach jsou jediné věci, které teď znám. ...a ten člověk, který vše způsobil, zaplatil stejnou mincí.

Znal jsem každý kout lesa, kde jsem žil a pamatoval jsem si všechny ty detaily, co mi připadaly tak výjimečné. Zvuk listů pod mými kopyty, když jsem se proháněl za denního slunce s mými družstevníky, výhled na svět lidí, který se rozléhal před lesem, vůni květin, stromů a svobody. Každý den byl jiný.

Chlubil jsem se svými parohy, které zdobily malé květy i poupata různě barevných květin. Býval jsem jeden z nejvýznamnějších jelenů, co v lese byli. Každý si mě vážil. Chodil jsem na pastviny za lesem s ostatními a k potoku osudu, tak se mu říkalo. V odraze jeho vody každý viděl svůj osud, jak se té povídačce říkávalo. Chodil jsem tam často, ale tomu odrazu jsem nikdy nevěnoval pozornost. Já se svého odrazu bál. Bál jsem se, jaký je můj osud.

Časem jsem si začal všimnout, že na krajích našeho lesa vyrostly takové malé budovy, které se tyčily do výšky. Byly vyrobeny z tmavého dřeva a nevypadaly moc prostorně. Do nich vedly takové malé schůdky či malý žebřík. Několikrát do úplňku měsíce z nich byl cítit pach člověka, ale jako větší zvířata jsme se k těmto domečkům nepřibližovali. Informace o nich často podávaly třeba veverky či ptactvo.

Byla dohoda, že se k nim nebudeme přibližovat, i když každého zajímalo, co jsou zač a k čemu slouží. Já osobně jsem člověka do toho domečku nikdy nylézat ani odcházet neviděl, ale někteří tvrdili, že člověka v zeleném kabátě a bažantím pírskem na čepici viděli.

Byl podzimní den. Většina listů už popadala k zemi, aby si lišky v nich mohly hrát. Slunce hrálo a bralo si zpět tu vodu, která minulou noc popadala ve formě deště. Jako vždy, jsem se rozhodl dát si procházku po lesní cestě, abych se podíval, co se po celém lese děje a možná se zastavil u louky na pastvinu mezi ostatními jeleny a laně. Procházel jsem kolem potoka osudu a rozhodl jsem se, že se u něj zastavím. Bylo to už pár západů slunce, co jsem tam nebyl. To místo mě vždy nějak uchvátilo a ten den mě i nadchlo, abych se odvážil podívat do svého odrazu.

Přibližoval jsem se blíž k okraji a rychle zamrkal. Ze začátku jsem viděl jen odraz sebe: mohutného jelena s velkým paroží a s hnědými očima. Co jsem viděl poté, mě vyděsilo. Moje tělo, zmítající se v obrovské bolesti s překvapeným výrazem v očích.

Ustoupil jsem od okraje řeky a vydechl. Zmocnil se mě pocit lítosti, že jsem sem neměl vůbec chodit. V tu chvíli jsem pocítil *déjà vu*. Pocítil jsem něco, co už jsem viděl. Ozvala se rána, padl jsem k zemi a zmítal se v bolesti. Viděl jsem krev. Krev. Spousta krve. Takovou vidinu jsem měl v odraze. Bylo to úplně stejné. Připadal jsem si, jako bych to prožil dvakrát. Lapal jsem po dechu, až jsem se nadechl naposled. Zavřel jsem oči. Z toho dne si pamatuji jen oslepující, bílé světlo. Byl jsem paralyzován. Svůj konec jsem nečekal tak brzo. Škoda, že už neřeknu všem ostatním, že ty povídačky byly pravda.

Netušil jsem, jak dlouho to bylo od té doby oslepujícího světla. Má lebka s parohy byla pověšena na dřevěné zdi domku jako ozdoba. Ten muž... vypadal úplně stejně, jako byl popisován. Chodil po domě v zelené kamizole a se zelenou čepicí s bažantím pírskem. Vídával jsem ho na chodbě, kde se procházel s puškou. Často odcházel.

Má duše i s tělem, co z něho zbylo, bylo nyní uvězněno za zdmi tohoto dřevěného

domku. Od toho dne, co jsem zemřel, jsem byl tady. Byl jsem tak sám.

Za co jsem si tento věčný trest zasloužil? Zůstanu tu už navždy a tento dům bude mou klecí?

Čas od času za mnou přilétal motýl okenní škvirou. Sedl si na mé parohy a povídal, co je v lese nového, abych se necítil tak sám. Byl to můj kamarád. Vždy když přiletěl a posadil se na mou lebku, udělalo mi to radost a já jen poslouchal, co mi má říct.

Jednou mi řekl skutečně něco překvapivého. Říkal, že to nejsou novinky z lesa, ale že by mě to mohlo zajímat. Naučil se nazpaměť články z místních novin, ze světa lidí.

„Dne 6. listopadu byl místní myslivec, William Trevis, nalezen mrtev v jednom z posedů na východní straně lesa za naším lesem. Jeho střelecká puška vyčnívala z okénka posedu, avšak Trevis seděl na lavičce v posedu, v jeho pravé ruce byla nalezena láhev prvotřídní whisky a na zemi ležel balíček pilulek proti bolesti. Chystal se na každoměsíční odstřel zvěře, vypověděli jeho přátelé. Příčina smrti byla náhlá zástava srdce. Není jasné, jaké byly jeho poslední myšlenky, avšak policie bude na tomto případu dále pracovat...“

Helča P.

CURLING

Curling vznikl v 16. století na území dnešního Skotska. Je to týmový sport, ve kterém se hráči na ledě snaží umístit do vyznačeného prostoru své kameny.

Hrací plocha

Curling se v současnosti hraje v krytých halách. To proto, aby byly zajištěny podmínky na kvalitu ledové hrací

plochy, která musí být bez nerovností.

Hrací kameny

Kámen je vyroben ze žuly. Má podobu kruhového

kotouče, jehož spodní i horní plocha zaobleně přechází do boku.

Koště

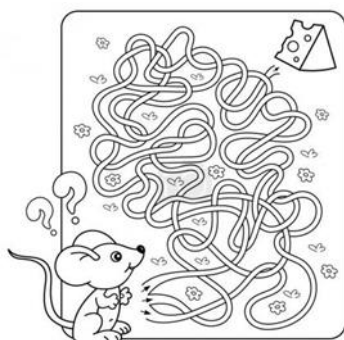
Koštětem hráči podle potřeby před jedoucím kamenem zametají led.

Zápas

Curling proti sobě hrají dvě čtyřčlenná družstva. Jejich hráči se označují podle pořadí, v němž v rámci družstva vypouštějí své kameny, „lead“ (ten vypouští jako první), dále „second“, „third“ a posledním je „fourth“.

Terka J.

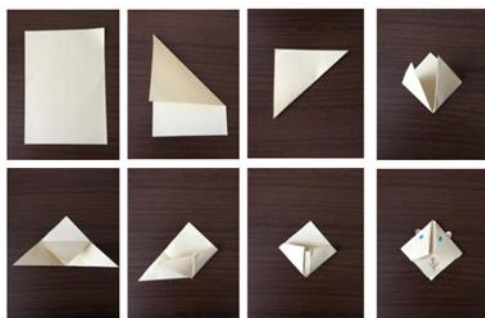
$$\begin{aligned} \text{clock} + \text{pencil} + \text{heart} &= 216 \\ \text{clock} + \text{heart} &= \text{pencil} \\ \text{pencil} + \text{heart} + \text{heart} &= \text{clock} \\ \text{clock} = ? \quad \text{pencil} = ? \quad \text{heart} = ? \end{aligned}$$

Ahoj, jmenuji se Pavlína a chodím do čtvrté třídy. Ukážu vám, jak si vyrobit papírovou záložku do knížky.

Budete potřebovat: tenký papír formátu A4, nůžky a pastelky.

Na podložku si položíme papír na výšku. Pravý horní roh ohneme k levé straně. Spodní proužek ustříhneme, tím nám vznikne čtverec. Papír si položíme otevíratelným okrajem nahoru. Pravý i levý okraj přehneme směrem k hornímu okraji. Potom je opět rozevřeme a vrchní horní okraj přehneme směrem dolů. Pravý okraj přehneme a zasuneme přes horní, totéž uděláme s levým okrajem. Tím nám vznikne taková kapsička, která se nasazuje na okraj stránky v knížce. Záložka je hotová, ještě si ji můžete dozdobit pastelkami.

TŘETÍ TŘÍDA INFORMUJE

Hry v tělocvičně

Ve středu 15. 1. 2020 jsme pozvali my žáci třetí třídy děti ze školky z Motýlkové třídy do naší tělocvičny. Připravili jsme pro ně zajímavou překážkovou dráhu.

Každý třeták si vybral jedno dítě ze školky, kterému celou dobu pomáhal při zdolávání překážek. Užili jsme si společně sportovní hodinu, která se všem líbila. Když napadne alespoň trochu sněhu, tak se se školkou setkáme venku při zimních radovánkách.

